

31

**KONWENCJA O OPODATKOWANIU POJAZDÓW DROGOWYCH SŁUŻĄCYCH DO PRYWATNEGO UŻYTKU
W RUCHU MIĘDZYNARODOWYM**

sporządzona wraz z Protokołem podpisania w Genewie dnia 18 maja 1956 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

**RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ**

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 18 maja 1956 roku została sporządzona w Genewie Konwencja o opodatkowaniu pojazdów drogowych służących do prywatnego użytku w ruchu międzynarodowym wraz z Protokołem podpisania.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją i Protokołem podpisania Rada Państwa uznała je i uznaje za słuszne zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nich zawar-

tych; oświadcza, że wymieniona konwencja i protokół są przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone, oraz przyrzeka, że będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 18 czerwca 1969 roku.

Minister Spraw Zagranicznych:
w z. J. Winiewicz

L. S.

Przewodniczący Rady Państwa:
M. Spychalski

(Tekst konwencji zamieszczony jest w załączniku nr 2 do niniejszego numeru).

Przekład.

31

KONWENCJA

o opodatkowaniu pojazdów drogowych służących do prywatnego użytku w ruchu międzynarodowym.

Umawiające się Strony,

biorąc pod uwagę, że niektóre państwa europejskie zawarły dwustronne umowy lub przedsięwzięły inne kroki wprowadzające bardziej liberalną procedurę niż procedura przewidziana w Konwencji z dnia 30 marca 1931 roku o sposobie opodatkowania obcokrajowych pojazdów mechanicznych,

pragnąc ułatwić rozwój międzynarodowej turystyki, zgodziły się na następujące postanowienia:

Artykuł 1.

W rozumieniu niniejszej konwencji:

- a) określenie „pojazd” oznacza każdy rower, każdy pojazd drogowy poruszający się po drogach przy pomocy własnego napędu mechanicznego, każdą przyczepę przeznaczoną do sprzęgania z takim pojazdem, a wwożoną z pojazdem lub oddzielnie, jednakże z wyłączeniem pojazdów sprzężonych lub zespołów takich pojazdów, przeznaczonych do przewozu osób i posiadających więcej niż osiem miejsc do siedzenia poza miejscem dla kierowcy;
- b) określenie „użytek prywatny” nie obejmuje przewozu osób za wynagrodzeniem, przynoszącego jakkolwiek korzyść materialną, oraz przemysłowego lub handlowego przewozu ładunków za lub bez wynagrodzenia.

Artykuł 2.

Pojazdy zarejestrowane na terytorium jednej z Umawiających się Stron, jak również pojazdy dopuszczane do ruchu na tym terytorium i zwolnione na nim od obowiązku rejestracji, przy czasowym wwozie dla prywatnego użytku na terytorium innej Umawiającej się Strony będą zwolnione na poniżej ustalonych warunkach od podatków i opłat z tytułu poruszania się po drogach lub posiadania na terytorium tej Umawiającej się Strony. Zwolnienia tego nie stosuje się do opłat mostowych i drogowych oraz podatków i opłat z tytułu spożycia społecznego.

Artykuł 3.

1. Zwolnienie to będzie przyznawane na terytorium każdej z Umawiających się Stron, jak długo będą przestrzegane warunki ustalone w przepisach celnych, obowiązujących na tym terytorium dla czasowego wwozu pojazdów, bez obowiązku ponoszenia opłat celnych i opłat wjazdowych od pojazdów wymienionych w artykule 2.

2. Jednakże każda Umawiająca się Strona może ograniczyć okres stosowania tego zwolnienia do trzystu sześćdziesięciu pięciu kolejnych dni, nawet jeżeli pojazd jest czasowo dopuszczony bez obowiązku ponoszenia opłat celnych i opłat wjazdowych na dłuższy okres.

Artykuł 4.

W chwili, gdy kraj będący stroną konwencji z dnia 30 marca 1931 roku o sposobie opodatkowania obcokrajowych pojazdów mechanicznych stanie się stroną niniejszej konwencji, powinien niezwłocznie przedsięwziąć środki usta-

lone w artykule 17 Konwencji z 1931 roku w celu jej wypowiedzenia.

Postanowienia końcowe.

Artykuł 5.

1. Kraje będące członkami Europejskiej Komisji Gospodarczej i kraje uczestniczące w pracach komisji ze statusem doradczym, zgodnie z § 8 aktu określającego kompetencje tej Komisji, mogą stać się Umawiającymi się Stronami niniejszej konwencji:

- a) przez jej podpisanie;
- b) przez jej ratyfikację po podpisaniu z zastrzeżeniem ratyfikacji;
- c) przez przystąpienie do niej.

2. Kraje, które mogą uczestniczyć w niektórych pracach Europejskiej Komisji Gospodarczej zgodnie z § 11 aktu określającego kompetencje tej Komisji, mogą stać się Umawiającymi się Stronami niniejszej konwencji przez przystąpienie do niej po jej wejściu w życie.

3. Niniejsza konwencja będzie otwarta do podpisu do dnia 31 sierpnia 1956 roku włącznie. Po upływie tego terminu konwencja będzie otwarta do przystąpienia.

4. Ratyfikacja lub przystąpienie nabierze mocy przez złożenie odpowiedniego dokumentu Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 6.

1. Niniejsza konwencja wejdzie w życie dziewięćdziesiątego dnia po podpisaniu jej przez pięć krajów, o których mowa w artykule 5 ustęp 1, bez zastrzeżenia ratyfikacji albo po złożeniu przez nie dokumentów ratyfikacyjnych lub przystąpienia.

2. W stosunku do każdego kraju, który ratyfikuje niniejszą konwencję lub do niej przystąpi po tym, jak pięć krajów podpisał ją bez zastrzeżenia ratyfikacji albo złoży dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia, niniejsza konwencja wejdzie w życie dziewięćdziesiątego dnia po złożeniu przez ten kraj dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia.

Artykuł 7.

1. Każda Umawiająca się Strona może wypowiedzieć niniejszą konwencję w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

2. Wypowiedzenie nabierze mocy po upływie piętnastu miesięcy od daty otrzymania przez Sekretarza Generalnego notyfikacji o wypowiedzeniu.

Artykuł 8.

Niniejsza konwencja utraci moc obowiązującą, jeżeli w jakimkolwiek okresie kolejnych dwunastu miesięcy po jej wejściu w życie ilość Umawiających się Stron będzie mniejsza niż pięć.

Artykuł 9.

1. Każdy kraj w chwili podpisywania niniejszej konwencji bez zastrzeżenia ratyfikacji lub w chwili składania dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia rządz też w terminie późniejszym może oświadczyć w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, że niniejsza konwencja zostanie rozciągnięta na wszystkie lub niektóre terytoria, za których stosunki międzynarodowe jest on odpowiedzialny. Konwencja będzie obowiązywała na terytorium lub terytoriach wymienionych w notyfikacji poczynając od dziewięćdziesiątego dnia od otrzymania tej notyfikacji przez Sekretarza Generalnego albo — jeżeli konwencja nie weszła jeszcze w życie — od dnia jej wejścia w życie.

2. Każdy kraj, który złożył zgodnie z poprzednim ustępem oświadczenie o stosowaniu niniejszej konwencji na terytorium, które reprezentuje on w stosunkach międzynarodowych, może zgodnie z postanowieniami artykułu 7 wypowiedzieć niniejszą konwencję w odniesieniu do tego terytorium.

Artykuł 10.

1. Każdy spór między dwiema lub więcej Umawiającymi się Stronami, dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji, będzie w miarę możliwości, rozstrzygany w drodze negocjacji między Stronami będącymi w sporze.

2. Każdy spór, nie rozstrzygnięty w drodze negocjacji, będzie poddany arbitrażowi, jeżeli zażąda tego którakolwiek Umawiających się Stron będąca w sporze, i będzie w następstwie przekazany jednemu lub więcej arbitrom, wybranych w drodze porozumienia Stron będących w sporze. Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od daty zażądania arbitrażu, strony będące w sporze nie osiągną porozumienia co do wyboru arbitra lub arbitrow, każda z tych Stron będzie mogła wrócić się do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych z prośbą o wyznaczenie jednego arbitra, któremu spór będzie przedstawiony do rozstrzygnięcia.

3. Orzeczenie arbitra lub arbitrow, wyznaczonych zgodnie z poprzednim ustępem, będzie obowiązujące dla Umawiających się Stron będących w sporze.

Artykuł 11.

1. Każda Umawiająca się Strona w chwili podpisywania, ratyfikacji lub przystąpienia do niniejszej konwencji lub też w każdym późniejszym terminie może oświadczyć, że nie będzie stosować konwencji do rowerów bez silników.

2. Każda Umawiająca się Strona w chwili podpisywania, ratyfikacji lub przystąpienia do niniejszej konwencji może oświadczyć, że nie uważa się za związaną artykułem 10 niniejszej konwencji. Inne Umawiające się Strony nie będą związane artykułem 10 wobec każdej Umawiającej się strony, która zgłosiła takie zastrzeżenie.

3. Każda Umawiająca się Strona, która zgłosiła zastrzeżenie zgodnie z ustępem 1 lub 2, może w każdym czasie wycofać je drogą notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

4. Żadne inne zastrzeżenie do niniejszej konwencji nie będzie dopuszczalne.

Artykuł 12.

1. Po pływie trzyletniego okresu obowiązywania niniejszej konwencji, każda Umawiająca się Strona będzie mogła w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych zażądać zwołania konferencji w celu dokonania rewizji niniejszej konwencji.

Sekretarz Generalny zawiadomi o tym żądaniu wszystkie Umawiające się Strony i zwoła konferencję w sprawie rewizji konwencji, jeżeli w terminie czterech miesięcy od daty zawiadomienia skierowanego przez niego przynajmniej jedna trzecia Umawiających się Stron wyrazi zgodę na to żądanie.

2. Jeżeli konferencja zwołana jest zgodnie z poprzednim ustępem, Sekretarz Generalny zawiadomi o tym wszystkie Umawiające się Strony i zaprosi je do przedstawienia w terminie trzech miesięcy propozycji, których rozpatrzenie na konferencji będą uważać za celowe. Sekretarz Generalny zakomunikuje wszystkim Umawiającym się Stronom tymczasowy porządek dzienny konferencji wraz z tekstami takich propozycji co najmniej na trzy miesiące przed datą otwarcia konferencji.

3. Sekretarz Generalny zaprosi na konferencję zwołaną zgodnie z niniejszym artykułem wszystkie kraje, o których mowa w artykule 5 ustęp 1, jak również kraje, które stały się Umawiającymi się Stronami zgodnie z artykułem 5 ustęp 2.

Artykuł 13.

1. Każda Umawiająca się Strona może zaproponować jedną lub więcej poprawek do niniejszej konwencji. Tekst każdej zaproponowanej poprawki będzie przesłany Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, który prześle go wszystkim Umawiającym się Stronom i poda do wiadomości innych krajów, o których mowa w artykule 5 ustęp 1.

2. Każda zaproponowana poprawka, przekazana zgodnie z poprzednim ustępem, będzie uważana za przyjętą, jeżeli żadna Umawiająca się Strona nie zgłosi sprzeciwu w ciągu sześciu miesięcy od daty przekazania przez Sekretarza Generalnego zaproponowanej poprawki.

3. Sekretarz Generalny zawiadomi możliwie najwcześniej wszystkie Umawiające się Strony o każdym sprzeciwie zgłoszonym w stosunku do zaproponowanej poprawki. Jeżeli został zgłoszony sprzeciw do zaproponowanej poprawki, poprawka uważana będzie za nie przyjętą i nie wywoła żadnego skutku. Jeżeli taki sprzeciw nie został zgłoszony, poprawka wejdzie w życie w stosunku do wszystkich Umawiających się Stron w trzy miesiące po upływie sześciu miesięcy, o których mowa w poprzednim ustępie.

Artykuł 14.

Oprócz notyfikacji, o których mowa w artykułach 12 i 13, Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych będzie notyfikował krajom, o których mowa w artykule 5 ustęp 1, jak również krajom, które stały się Umawiającymi się Stronami zgodnie z artykułem 5 ustęp 2, o:

- a) podpisaniu, ratyfikacjach i przystąpieniach zgodnie z artykułem 5;
- b) datach, w których niniejsza konwencja wejdzie w życie zgodnie z artykułem 6;
- c) wypowiedzeniach zgodnie z artykułem 7;
- d) wygaśnięciu ważności niniejszej konwencji zgodnie z artykułem 8;
- e) notyfikacjach otrzymanych zgodnie z artykułem 9;
- f) oświadczeniach i notyfikacjach otrzymanych zgodnie z artykułem 11 ustępy 1 i 2;
- g) wejściu w życie każdej poprawki zgodnie z artykułem 13.

Artykuł 15.

Protokół podpisania niniejszej konwencji ma taką samą moc, znaczenie i czas trwania jak niniejsza konwencja i stanowi jej integralną część.

Artykuł 16.

Po dniu 31 sierpnia 1956 roku oryginał niniejszej konwencji zostanie złożony u Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, który prześle jej należyście wierzYTELNIŁONE odpisy każdemu z krajów, o których mowa w artykule 5 ustępy 1 i 2.

- Austrię:
Z zastrzeżeniem ratyfikacji
Dr JOSEF STANGELBERGER
- Belgię:
Z zastrzeżeniem ratyfikacji
LEROY
- Finlandię:
TORSTEN TIKANVAARA
- Francję:
Z zastrzeżeniem ratyfikacji
de CURTON
- Luksemburg:
Z zastrzeżeniem ratyfikacji
R. LOGELIN
- Holandię:
Za Królestwo w Europie
Z zastrzeżeniem ratyfikacji
W. H. J. van ASCH van WIJCK

Na dowód czego niżej podpisani, należycie w tym celu upoważnieni, podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Genewie dnia osiemnastego maja tysiąc dziewięćset pięćdziesiątego szóstego roku, w jednym egzemplarzu w językach angielskim i francuskim, przy czym obydwie teksty są jednakowo autentyczne.

- Za Polskę:
Z zastrzeżeniem ratyfikacji i z zastrzeżeniem, że Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nie uważa się związany artykułem 10 Konwencji
JERZY KOSZYK
- Za Szwecję:
Z zastrzeżeniem ratyfikacji
G. de SYDOW
- Za Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii:
Z zastrzeżeniem ratyfikacji
JAMES C. WARDROP
- Za Jugosławię:
Z zastrzeżeniem ratyfikacji
LJUBISA VESELINOVIC

PROTOKÓŁ PODPISANIA

W chwili przystąpienia do podpisania Konwencji o opodatkowaniu pojazdów drogowych służących do prywatnego użytku w ruchu międzynarodowym, z datą dnia podpisania konwencji, niżej podpisani, należycie w tym celu upoważnieni, zgodzili się na następujące warunki oraz przyjęli do wiadomości następujące zastrzeżenia:

1. Dla stosowania niniejszej konwencji używanie pojazdu wynajętego uważane jest za prywatny użytek pojazdu, jeżeli pojazd jest wynajęty bez kierowcy, nawet jeżeli namacca angażuje się sam jako kierowca.

2. Przewóz osobistego bagażu podróżnych lub w odniesieniu do agentów handlowych — przewóz próbek nie zmienia prywatnego charakteru użytkowania pojazdu.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w Genewie dnia osiemnastego maja tysiąc dziewięćset pięćdziesiątego szóstego roku, w jednym egzemplarzu w językach angielskim i francuskim, przy czym obydwie teksty są jednakowo autentyczne.

- Austrię:
Z zastrzeżeniem ratyfikacji
Dr JOSEF STANGELBERGER
- Belgię:
Z zastrzeżeniem ratyfikacji
LEROY
- Finlandię:
TORSTEN TIKANVAARA
- Francję:
Z zastrzeżeniem ratyfikacji
de CURTON
- Luksemburg:
Z zastrzeżeniem ratyfikacji
R. LOGELIN
- Za Holandię:
Za Królestwo w Europie
Z zastrzeżeniem ratyfikacji
W. H. J. van ASCH van WIJCK
- Za Polskę:
Z zastrzeżeniem ratyfikacji
JERZY KOSZYK
- Za Szwecję:
Z zastrzeżeniem ratyfikacji
G. de SYDOW
- Za Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii:
Z zastrzeżeniem ratyfikacji
JAMES C. WARDROP
- Za Jugosławię:
Z zastrzeżeniem ratyfikacji
LJUBISA VESELINOVIC